

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Fidelitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

...Miphobof, 2. Sam. 4. 4. Eunuchus Achab, 2. Reg. 10. 13. ...

SENTENTIAE HISTORICAE. ...

...Fideiussio est vis, si ei pugnandum est aduersus hostes ...

HIEROGLYPHICA. ...

EMBLEMA. Emblemata xx. And. Alciati. ...

Fideiussio.

DEFINITIO. ET ETYMOL. ...

SENTENTIAE BIBLICAE. ...

...Fideiussio solerter canenda. ...

...Vigilanter redimenda. ...

...Ex corde recognoscenda. ...

Fidelis. Fidelitas.

BIBLICI LOC. ...

& firmissime stans promissis gratis erga suos Deut. 7. 9. & 32. 4. ...

Fidelis Iesus Christus, Deus homo, Tim. 2. 13. Heb. 2. 17. & 3. 2. ...

Fidelem seu fidum sermonem vocat Paulus Tit. 1. 9. cui merito fides adhiberi possit, siue qui nunquam fallat, quamobrem etiam veritatis nomine significatur, Ioannis 17. 17. ...

Fideles a fide dicti in sacris literis, non tam qui fidem datam seruent, denominantur, quam qui credant Dei promissis. Fideles omnes per fidem aequales, Pet. 2. 5. Christo conformes, Rom. 8. 29. 2. Cor. 3. 18. ...

Fideles dicuntur Dei serui, in fide atque constantes in veritatis & pietatis professione, Num. 12. 7. 1. Sam. 2. 25. Matth. 24. 45. & 25. 21. 22. 23. ...

Fideles quo magis affliguntur, eo magis crescunt, Exod. 1. 17. & 12. 12. ...

Fidelis interpretatio, id est vera certissima, Dan. 2. 45. ...

Fidelium arma, Ephes. 6. 11. 13. 16. 2. Corin. 10. 4. 1. Thessal. 5. 8. 1. Ioan. 3. 9. ...

Fidelitas, Obseruatio fidei, Heb. Emun, a verbo hoemin. fides Emanach. vnde Amen. Graec. & & & fidelitas seruanda est, Prou. 25. 14. ...

BIBLICA EXEMPLA.

Fidelitatis exempla: Elitazer seruus Abraham, Genes. 24. versic. 33. Iacob 31. versic. 40. Ioseph. 39. versic. 8. & 41. versic. 47. 48. Moytes, Num. 12. versic. 7. Hebr. 3. versic. 2. Rahab. Iosue 2. Ser. 4. Iosue. Ios. 6. versic. 17. Nuntius, versic. 23. Principes Israel, Iosue. 18. Iosue & fortissimi bellatores, Iosue. 7. Sam. 1. 1. Sam. 3. versic. 19. 20. Ionathas. 19. versic. 1. & 20. versic. 32. 33. Dauid, 22. versic. 14. 23. & 24. versic. 8. & 26. versic. 9. 10. Viri lites Galaad, 31. versic. 2. Vrias, 2. Sam. 11. 2. 11. Iosue. 12. versic. 8. Ethai Getha, 15. 22. Populus 18. versic. 3. Iud. 4.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

Iuda, 26. v. 2. Abisai, 11. v. 17. Elias, 1. Reg. 18. v. 13, 16. Iofaba filia Ioram, 2. Reg. 11. v. 3. Iofada, 9. 4. tres viri, Paral. 11. v. 13. Adificatores te mpli, 2. Paral. 34. v. 12. Raphael, Tobia, 10. v. 7. Abraham, 1. Macc. 2. v. 52. Bacchides, 7. v. 8. De v. 1. 1. Cor. 10. v. 13. 1. Tim. 1. v. 15. 4. v. 9. Paulus Gal. 6. v. 17. Syllanus, 1. Petr. 5. v. 12. Antipas, Apoc. 2. v. 13.

HISTORICA EXEMPLA.

Zeno cuidam promiserat quingentos denarios mutuo, admonitus ab amicis hominem esse male fidei; tamen credit, vel ob hoc quia promiserat, & summa erat exilis. Erasim Adagij.

Fridericus Dux Austriae, Alberti Caesaris filius, commissurus praemium aduersus Ludouicum Baioarium, qui quum de imperio contendebat, quamuis Marchiones Brandeburgenses cum hostilibus sentirent: his tamen promissam ante pecuniam numerauit: alienam fidem accusari, quam suam malens. Aelian. Syl. lib. 3. Com. in Panorm.

In Aureliano scribit Flavius Iosephus: tarum esse, vt Syri fidei seruent, imo difficile: ceu dempta modo hortorum cura operosiore boni maioris, nil praetera in Syrorum ingenitis fere sit requirendum. Cal. lib. 25. c. 25. A. L.

Parthis fides nulla, nisi quantum expedit, quibus vtilitas semper est, fide factior. Alex. ab Alexand. l. 5. c. 10.

Gracorum gens male audit passim apud Poetas Latinos, & item apud Ciceronem: non solum quasi voluptatibus addicta, & effeminata deliciis, verum etiam lubrica qua fide. Erasmus in Adagij.

Lacouer vt infidus descripsit Eurip. in Andromacha:

Σαφής τινος δόλιος βέλτονος.

Id est:

Sparta inhabitatores, dolosus senatus.

Et Aristophanes in Acharnensibus:

Ότις ούτι βαπδός, ούτι τίς, ούδ' ούτος πύρι.

Id est:

Quibus nec ars, nec fides, nec iustitiam nam Calim lib. 18. c. 5. A. L. Erasim Adag.

HEROGLYPHICA

Fidelitatis Heroglyphicum Canis est: & Socra- nem in Phadone per Canem iurat: quum putaret praestandum iis, qui rerum habenas in ciuitate inuenerat. Val. l. 5. pag. 46. P.

Fides.

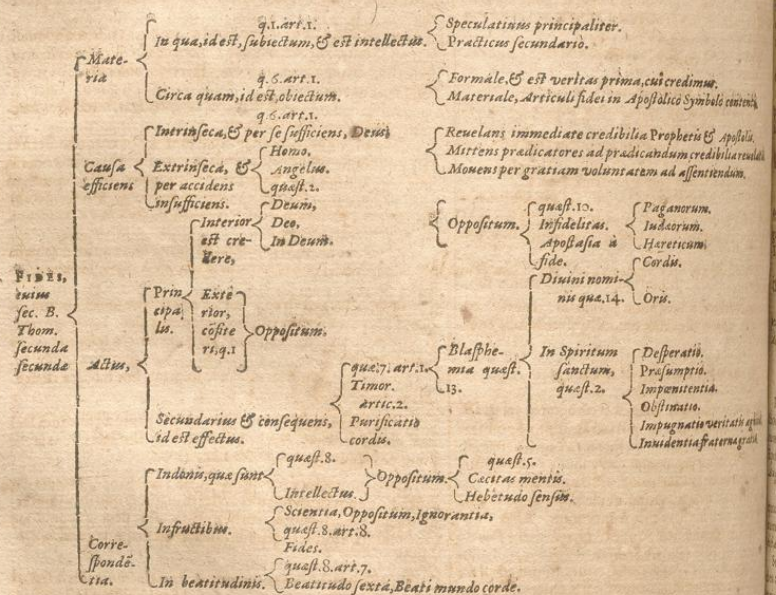
DEFINITIO ET ETIMOLOGIA

FIDES, Graece πίστις, ius, & πίστις, fido dicitur. Item sumitur; nam quandoque dicitur spouio. Item conficiantia. Item creditum, vel collectum. Item sacramentum. Item fides miraculorum, de qua habuero omnem. Et eam fides viua, de qua ad Hebr. 11. sumpta, sic definitur.

Fides & fidelis differunt, secundum Dominum. Quod fidus est amicus, fidelis est seruus. Fidi in maioribus negotiis.

Fides quid differat ab opinione, vide infra in Opinione. Fides est dictorum conuentorium; constantia & contrarium fraudatio. Vel Fides est opinio vobiscum. Topicorum. Cic. de Offic. dicta, quod fieri debeat, quod

DIVISIO.

DE LOCI BIBLICI.

Fides in sacris literis varie capitur:

Primo, significat veritatem & constantiam in seruandis promissis. Psal. 25. 10. & 86. 15. Rom. 3. 3.

Secundo, accipitur pro ipsa doctrina fidei, seu pro Euangelio, cui creditur, id que per Metonymiam subiecti. Rom. 1. 5. Ephes. 4. 5. 1. Tim. 1. 1. 19. Hoc sensu dicitur fides Apostolica, pro doctrina.

Tertio, sumitur pro complemento seu impletione promissionum diuinarum in Veteri Testamento factarum seu pro rebus ipsis promissis olim, & suo tempore exhibitis. Gal. 3. 23.

Quarto, capitur pro obligatione illa facta in Baptismo, ad profectendum veram religionem, & ad credendum in hunc Deum, in cuius nomen baptizamus. 1. Tim. 5. 11. 12.

Quinto, denotat externam religionis & fidei professionem. Iac. c. 2. v. 24.

Sexto, significat notitiam, assentionem & persuasionem de gratia Dei temporariam, vt que in Christo radices non agat: sicut dicitur. Luc. 8. 13. Que species dicitur fides historica.

Septimo, declarat notitiam beneficii Christi: qualis est in piis. Rom. 1. 11. 12.

Octauo, sumitur pro fidelitate in faciendo officio, & fraudis & furandi cupiditate alieno, studioque conueniendi aliorum facultates & bona. 1. Cor. 13. 11.

Nono, idem est quod iustitia. Psal. 119. 75.

Decimo, denotat quandoque certam persuasionem, vt quo effectu miraculoso, conceptam ex reuelatione singulari. 1. Cor. 13. 9. & 13. 2. Math. 17. 20. Luc. 17. 6. Hanc fidem miraculorum.

Undecimo, indicat fiduciam consequendi bonum spirituum & corporale. Act. 14. 9.

Duodecimo, usurpatur pro certa notitia & scientia Christiana. Rom. 14. v. 1. 23.

Duodecimo, accipitur etiam pro spe, per illam ad salutem ad salutem: quum tamen per se illa salutis plene occupande patiens.

Decimoquarto, tanquam pro vocatum in officio, aut in stabilitate. 1. Sam. 25. 23.

Decimoquinto, significat studium & zelum in religione Christiana. Rom. 1. 8.